

„Ca un izbăvitor al celor robiți și celor săraci folositor, neputincioșilor doctor, conducătorilor ajutor, Purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre!“.

Ne place sa ne recomandam cu numele, desi renumele este cel care ne radiografiază cel mai bine personalitatea. Numele il primim ca pecete, conjunctural, in mod mai mult sau mai putin inspirat, prin alegerea parintilor sau a nasilor, dupa intreita cufundare la botez. Apoi primim un certificat si un buletin. Si totusi, pana aici nu suntem partasi niciunui merit.

Cu trecerea timpului, insa, renumele si numele pot sau nu sa defineasca aceeași persoana. Adica sa implinim parcursul personal de la „chip” la „asemanare”, supus in permanenta agoniei dintre cadere si ridicare.

Vestea buna este ca noi nu inventam apa caldă, caci exista modele: Sfintii, adica oamenii care printr-un efort continuu si-au depasit conditia vremii. Avem insa si optiuni: avem posibilitatea de a consuma doar frisca de pe tort, adica de a utiliza un nume fara a-i prelua si renumele, adica pasii Golgotei, multumindu-ne in schimb, cu un caldicel confort onomastic, pe care-l stropim anual cu sampanie si-l asortam cu piscoturi.

Despre Sfantul de azi, n-a mai ramas nimic de zis, pe Gheorghe il stiu si il veneraza toti, fie ei crestini, de toate confesiunile, fie musulmani. Iconografic, EL este cavalerul gentilom, ce o salveaza pe printesa Alexandra, dar si orasul libian Silene, de furia balaurului.

Dar, dincolo de aceasta frumoasa poveste medievala, viata Sfantului, ajuns generalul cu cel mai inalt rang din armata imperiului roman, sub Diocletian, cunoaste un dramatism rar intalnit. Refuza abandonarea crestinismului in ciuda ofertelor pagane, imperiale, motiv pentru care ajunge sa se bucure de ”o mie de morti succesive”.

Torturat, dupa cele mai diabolice metode pentru a-si lepada credinta (batut cu bice din vana de bou, zdrobit cu un bolovan, strapuns cu o sulita, aruncat de viu intr-o groapa cu var nestins, otravit, incaltat cu sandale din fier prevazute cu niste cuie mari si ascutite in talpi, care i-au

stapuns talpile) , lucru ce nu-l va face chiar cu pretul vietii, Sf. Gheorghe reprezinta expresia modului de a calatori intr-o lume, in care bateriile lanternelor sunt tot mai stinse.

Rugaciunea Sf. Stefan cel Mare inscriptionata pe steagul de lupta:

"O, luptatorul si biruitorule, mare Gheorghe, in nevoi si in nenorociri grabnic ajutorator si cald sprijinitor, iar celor intristati, bucurie nespusa, primeste de la noi aceasta rugaminta a smeritului tau rob, a Domnului Io Stefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, Domnul Tarii Moldovei. Pazeste-l pe el neatins in lumea aceasta si in cea de apoi, pentru rugaciunile celor ce te cinstesc pe Tine, ca sa Te preamarim in veci. Amin. Si aceasta a facut-o in anul 7008 (1500), in al 43 an al Domniei Sale".

Aproape 900.000 de români poarta numele Sf. Gheorghe

Potrivit statisticilor Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aproape 900.000 de cetățeni români își sărbătoresc onomastica cu ocazia Sărbătorii Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, dintre care peste 700.000 sunt bărbați și 180.500 sunt femei.

Dintre cei peste 700.000 de bărbați care își serbează miercuri onomastica, 540.000 se numesc Gheorghe sau Ghiorghe, 148.000 poartă numele George, 24.000 au numele de Gheorghică sau Ghiorghică și 4.700 se numesc Ghiță.

Dintre femeile care își sărbătoresc onomastica de Sfântul Gheorghe, 132.600 poartă numele de Georgeta, 33.000 se numesc Gheorghica sau Ghiorghica, iar 14.900 au fost botezate Geta.

George Grigoriu

Sf. Mare Mucenic Gheorghe, sau calatoria noastra de la nume la renume

Written by Administrator

Wednesday, 23 April 2014 16:13 - Last Updated Wednesday, 23 April 2014 15:46
